

F. t. Rigsdagsbeslutn. ang. den paa 2. Opiumskonference afsluttede Konv.

*Artikel 13.*

1. Enhver af de kontraherende Parter skal fordre, at der erholdes en særskilt Udførselstilladelse for hver Udførsel af noget af de Stoffer, paa hvilke nærværende Konvention kommer til Anvendelse. En saadan Tilladelse skal angive det Kvantum, der skal udføres, Eksportørens Navn og Adresse samt Importørens Navn og Adresse.

2. Den paagældende kontraherende Part skal forinden Meddelelsen af en saadan Udførselstilladelse forlange, at der af den Person eller det Firma, som søger om Udførselstilladelsen, forelægges et Indførselsbevis, udstedt af Regeringen i det Land, hvortil Varen skal indføres, og indeholdende Attest for, at Indførselen er godkendt.

Hver enkelt kontraherende Part forpligter sig til, saa vidt muligt, at anvende den Formular til Indførselsbevis, som er vedføjet nærværende Konvention.

3. Udførselstilladelsen skal nøjagtig angive det Tidsrum, indenfor hvilket Udførselen skal finde Sted, saa vel som Indførselsbevisets Nummer og Dato og den Myndighed, af hvem det er udfærdiget.

4. En Genpart af Udførselstilladelsen skal ledsage Sendingen, og den Regering, der udfærdiger Udførselstilladelsen, skal tilstille Regeringen i det Land, hvortil Varen skal indføres, en Genpart af samme.

5. Regeringen i det Land, hvortil der indføres, skal, naar Indførselen har fundet Sted, eller det for Indførselen fastsatte Tidsrum er udløbet, tilbagesende Udførselstilladelsen med Paategning herom til Udførselslandets Regering. Paategningen skal nøjagtig angive det faktisk indførte Kvantum.

6. Hvis det faktisk udførte Kvantum er mindre end det i Udførselstilladelsen opgivne, skal det faktisk udførte Kvantum af vedkommende Myndigheder angives ved Paategning paa Udførselstilladelsen og enhver embedsmæssig Genpart af samme.